

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ	
KANCELARIA JAWNA NR 1	
Nr.	562310P17
Wpłynęło.	27 MAJ 2011
Zał.	Ark./Str. 2
V	V

Biuro Bezpieczeństwa Narodowego

Sekretarz Stanu, Szef Biura

Stanisław Koziej

BBN/DPO.1/022/8/11/JP

27 MAJ 2011

1820/11

Warszawa, 26 maja 2011 r.

Pan

Bogdan Klich

Minister Obrony Narodowej

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z otrzymanym, przy piśmie Nr 109/19/11/DP/MIM z dnia 16 maja 2011 r., projektem *rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia organu dowodzenia obroną powietrzną oraz trybu postępowania przy stosowaniu środków obrony powietrznej w stosunku do obcych statków powietrznych niestosujących się do wezwań państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym*, pozwalam sobie przedstawić Panu Ministrowi następujące stanowisko:

Analiza treści merytorycznej przedstawionego projektu nie daje klarownej odpowiedzi w sferach będących przedmiotem upoważnienia ustawowego. Dotyczy to zarówno kwestii określenia organu dowodzenia obroną powietrzną, który w projekcie został w zasadzie jedynie wyjaśniony w „słowniczku”, jak też trybu postępowania przy stosowaniu środków obrony powietrznej.

W materii objętej pierwszą częścią upoważnienia ustawowego projekt wskazuje praktycznie dwa organy, przy czym pełnią one w zasadzie rolę przemienną. Wprawdzie jako organ dowodzenia projekt rozporządzenia wymienia Centrum Operacji Powietrznych, powierzając Dyżurnemu Dowódcy Obrony Powietrznej rolę organu pośredniczącego pomiędzy Dowódcą Operacyjnym Sił Zbrojnych a Centrum Operacji Powietrznych, to jednak schemat ten w treści projektu ulega zatarciu. Przykładowo bowiem, w myśl projektowanego

§ 7 ust. 3, Centrum Operacji Powietrznych - jako organ dowodzenia obroną powietrzną - stać się ma swoistym pośrednikiem pomiędzy Dyżurnym Dowódcą Obrony Powietrznej a państwowym organem zarządzania ruchem lotniczym, organami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz organami zapewniającymi bezpieczeństwo państwa. Nie do końca także zrozumiały jest zapis ujęty w projektowanym § 5 ust. 2, uprawniający Dyżurnego Dowódcę Obrony Powietrznej do podejmowania decyzji przekraczających kompetencje Centrum Operacji Powietrznych, czyniąc w istocie to Centrum organem dowodzenia o charakterze „ułamnym”.

Wątpliwości przy tym - z punktu widzenia wagi i rangi podejmowanych decyzji - budzi sama możliwość nadania organowi dowodzenia obroną powietrzną charakteru **organu kolegiального**. W samej treści projektu zresztą, w zakresie współdziałania przy wymianie informacji, projekt nie wskazuje **Centrum Operacji Powietrznych** lecz jego **Dowódcę**.

Podobne wątpliwości budzą projektowane rozwiązania w sferze trybu postępowania przy stosowaniu środków obrony powietrznej, które z uwagi na brak spójności i proponowany obieg informacji - nieuwzględniający czynnika czasu niezbędnego do podjęcia decyzji - nie daje praktycznie możliwości wykonania zadań postawionych organom i osobom objętym procesem decyzyjnym.

Z uwagi na powyższe, w ocenie Biura Bezpieczeństwa Narodowego, merytoryczne rozwiązania ujęte w projekcie wymagają ponownej, pogłębionej analizy, uwzględniającej zarówno *ratio legis* upoważnienia ustawowego, jak też konieczność zapewnienia możliwości operatywnego i natychmiastowego działania w sytuacjach wymagających stosowania środków obrony powietrznej.

Jednocześnie pragnę poinformować Pana Ministra, że uwagi o charakterze formalno-prawnym i redakcyjnym zostały uzgodnione pomiędzy przedstawicielami służb prawnych BBN i MON w trybie roboczym.

Z wyrazami szacunku
